

XƯƠNG CA VÔ LOÀI

DA BẠC TẦN HOÀI *

Đỗ Mục

*Yên lung hàn thủy nguyệt lung sa,
Da bạc Tần Hoài cận tửu gia
Thương nữ bất tri vong quốc hận,
Cách giang do xướng Hậu Đình Hoa.
(Xin xem phần giải thích ở cuối bài)*

Thông thường khi trích dẫn, người ta chỉ trích có hai câu chót của bài này sau đó sẽ tràng giang về chủ đề tác giả muốn đề cập. Ở đây, xin phép cho tôi được ghi lại trọn bài để minh chứng cho sự việc.

Đối với ca sĩ Khánh Ly, nhìn chung theo dư luận quần chúng, phê bình , chê bai trách móc nhiều hơn khen hay bênh vực.

Của đáng tội, để trở thành một nhân vật của quần chúng không phải dễ mà cũng chẳng khó. Để quần chúng chấp nhận thích hợp với đại đa số thì Khánh Ly đã có sẵn bao nhiêu giới thưởng ngoạn ái mộ.

Bà đã nổi tiếng trong nước thời VNCH bởi những ca khúc của anh nhạc sĩ phản chiến, phản bội, phản thùm lá mặt lá trái hai ba mang là Trịnh Công Sơn nhưng công chúng vẫn chấp nhận ở một phương diện nào đó chớ tư cách của anh ta không xứng đáng ngang hàng với một anh cu li làm thuê, gánh nước mướn có tư cách, danh dự.

Đương thời Khánh Ly vẫn được giới ái mộ đưa rước, lên xe xuống ngựa. Các party, phòng trà, lễ bế giảng , mãn khóa thì ca sĩ Khánh Ly vẫn được nhiều giới ưu tiên trọng vọng ân cần mời mọc kèm theo tiền cachet hậu hĩnh có thể là một trong những ca sĩ được ái mộ hàng đầu.

Giới thưởng ngoạn thường ví giọng ca Khánh Ly với các ca khúc của Trịnh Công Sơn như Phạm Duy với Thái Thanh. Đây cũng là chuyện thường tình trong giới nghệ sĩ vì nhạc sĩ thường kiếm giọng ca hợp với giọng nhạc của mình hầu thăng hoa cả hai. Không loại trừ giới media cũng góp thêm phần đánh bóng hay đập đổ.

Biến cố mất nước hay bị phản bội, đòi đòi quay ngoắt 180 độ làm thiên hạ choáng váng. Phu quân nàng ca sĩ nổi danh là Đại úy biệt kích Mai Bá Trác xô khám công sản ngày vào thì có ngày về thì không. (chuyện này sẽ được thuật vào dịp khác vì Đ/u Trác đã làm một cú vượt ngục rất ly kỳ và đặt chân lên đất Mỹ ít lâu sau đó).

Ngoài đời Khánh Ly kiếm cách xuống ghe (phe ta gọi tếu là ô đi ghe) vượt biên thành công. Sang đất Mỹ nàng ca sĩ đang thời xuân sắc chẳng lẽ bỏ nghề. Thoạt kỳ thủy, mới chân ướt chân ráo đặt chân sang đất Mỹ, lúc bấy giờ cao trào chống cộng, phục quốc....còn hừng hực khí thế đấu tranh.

Được phỏng vấn nàng bèn cả quyết khi nào VN không còn bóng dáng cộng sản tôi mới nghĩ đến chuyện quay về..vv..và vv.. Nghe sục sôi lòng yêu nước làm mọi người nức lòng. Nàng được mời đi hát khắp nơi trên đất Mỹ những chỗ có đông cộng đồng người Việt, đình chùa miếu mạo, nhà thờ hay các hội đoàn đấu tranh mời nàng ca sĩ nổi danh tới giúp vui . Dĩ nhiên tìm ân nhân bảo trợ không khó với tiếng hát Khánh Ly.

Các nước khác ngoài Mỹ như Anh, Pháp, Canada, Đức....nếu có cộng đồng người Việt sinh hoạt ở đó , khi được mời tới, KL cũng thấy đều có mặt. Vì máy bay không phải trả tiền, ăn ở có người lo. Bán băng nhạc tiền mặt đứt túi, tiền cachet cũng tiền mặt cũng bỏ túi luôn, bất quá chia cho agent tiền cò công lao chạy chọt đưa đón. Đôi khi agent còn phải avant ít xấp cho các nàng gầy sòng. Ngoài ra còn lợi dụng thời gian trình diễn chạy số phòng trà. Còn đòi gì hơn.

Cuộc sống cứ thế trôi đi trôi đi theo dòng thời gian. Chẳng lẽ ta đâu mãi thế này. Thời gian là cái gì tàn nhẫn nhưng cũng âm thầm vô hình. Nó chẳng chờ đợi bất cứ một ai, một hiện tượng nào.

Nghị quyết 36 của bọn rãng đen mã tấu ra đời. Đây là sách lược có tính cách chiến lược của cộng sản Việt Nam đã được chuẩn bị từ nhiều năm trước. Trong khi còn hát, ca nhi ca kỹ vẫn cứ nỉ non phòng trà, đại hội, bazaar...đem tiếng hát mua vui cho cuộc đời. Mọi quên rằng thời gian nó có đợi nàng đâu, luật đào thải quả thật tàn nhẫn.

Khi nàng đặt chân sang đất Mỹ thì cộng đồng còn non trẻ, càng ngày cộng đồng càng lớn mạnh, lớp trẻ dần dần lớn lên, tài năng càng ngày càng nhiều thì sự cạnh tranh càng ráo riết. Bọn việt cộng lợi dụng sự mở cửa, bãi bỏ lệnh cấm vận thời Clinton, chính sách toàn cầu hóa của Hoa Kỳ giúp cho bọn chúng gửi người qua càng ngày càng đông càng nhiều.

Chương trình " Duyên Dáng Việt Nam" của bọn việt cộng lấy tiền dân mít tỵ nạn gửi về giúp thân nhân tài trợ tiền bạc cho bọn văn công góp phần vào việc làm mất môi lợi cho đám ca sỡ hải ngoại một phần lớn. Chưa kể mấy anh bầu show cũng vì túi tiền mà làm mất không ít thu nhập của giới ca sĩ cũ lớn tuổi.

Dĩ nhiên những trung tâm ban nhạc lớn như Thúy Nga, Asia lại có những chương trình tuyển lựa tài năng mới cũng làm mất thêm giá trị lẫn túi tiền của các ca sĩ cũ lớn tuổi vang bóng một thời. Chưa kể Karaoke cũng tạo ra một số ca sĩ có thể cạnh tranh nghề nghiệp được.

Đó là nói về mặt nổi, sinh hoạt văn nghệ. Chưa nói tới phần lũng đoạn có liên quan đến chính trị của nghị quyết này. Ông bà ta hay nói: ăn quen nhịn không quen. Thế là sau nhiều năm tuyên bố danh thép, chống cộng đến chiều, đến giọt máu cuối cùng thì bỗng dưng một buổi tối trong mùa Noel cách nay chừng 4,5 năm, hàng ca sĩ về chiều được mời dự party do tên Nguyễn Thanh Sơn, Phó Lãnh Sự Việt Cộng ở Los Angeles khoản đãi. Mở đầu cho sự việc trở mặt trở cờ của một số ca sĩ mà Khánh Ly là nhân vật nổi bật nhất.

Lời ông tiếng ve, câu nói ông bà ta thường đưa ra từ lâu: Xương ca vô loài. Áp dụng trong trường hợp này sao nó không sai một mảy may. Những câu Cù (phải nói như vậy mới đúng sau gần 40 năm trên đất Mỹ) Khánh Ly tuyên bố hùng hồn như đình đồng cột thì nay nó như một thứ " chó liếm nước " thật đáng khinh bỉ phi nhỏ.

Nói của đáng tội. Dem tiếng hát mua vui cho đời, cái thói ăn xối ở thì không biết chuẩn bị cho tương lai, thuế mà không đóng. Xài tiền mặt mà. Ở cái xứ mọi trật tự nề nếp đâu vào đó, chẳng lẽ về già xếp hàng xin trợ cấp, welfare thấy sao bị mặt quá mà cộng đồng thì làm sao cứu mang được những trường hợp như vậy. Chỉ có xã hội đứng ra bảo kê thôi.

Cái sĩ diện nó làm chết con người ta ở cái chỗ này. Thì bỗng dưng chẳng phải tự dưng tự lành đâu. Bọn Việt Cộng hay đúng hơn bọn bầu show bên VN thấy được món lợi của những người vang bóng một thời cùng là lợi thế về tuyên truyền, đánh bóng cho chế độ. Chúng đâu bỏ cơ hội bằng vàng lợi dụng các ca sĩ về chiều vừa có tiền vừa đòi hỏi họ tuyên bố những gì có lợi về mặt chính trị tuyên truyền có lợi cho chúng. Nhất cử 4,5 tiện.

Đã mang tiếng " xương ca vô loài " lại tham tiền, háo danh nữa thì Cù đâu có màng chuyện gì khác. Cù đâu biết là những tên bầu show phải cầu cạnh xin phép từng bài hát. Thương lượng chạy chọt đút lót (bây giờ ở VN mà muốn nói chuyện với người nhà nước là đồng tiền phải đi trước). Bài hát được chúng, những đĩa "lỗ tai cây" duyệt xong Cù phải hát trước cho chúng nghe qua coi có được không. Có phép chúng (bọn thông tin văn hóa) mới được trình diễn (bọn Việt Cộng nói là thể hiện; không biết thể hiện cái củ cái gì).

Lại phải theo yêu cầu hay chính Cù tự nguyện tuyên bố những câu ca tụng chúng " thói" không thể tả. Những tuyên bố của Cù khi về VN chửi cha những gì Cù đã phát biểu mấy chục năm về trước. Cù còn nhớ hay đã quên bếng mắt rồi ? Ất hẳn Cù cũng lây bệnh giống mấy thằng Việt Cộng là bị đút giầy thân kinh xấu hổ nên không biết liêm sỉ là gì.

Chuyện nhỏ miễn có tiền có xu có xèng rủng rinh tiêu ai đã làm gì được nào bộ quý vị ghen chặc? Vô tình hay cố ý, Cù mắc bẫy rơi vào quỹ đạo của Việt Cộng lúc nào không hay. Bà con hải ngoại tẩy chay Cù nghĩa là họ chẳng cần đếm xỉa gì tới Cù nữa.

Xin Cù làm ơn nhớ cho, bà con hải ngoại lúc nào cũng sẵn sàng rộng lượng tha thứ cho Cù cho dù Cù có phản bội lại lòng tin của họ nhiều phen. Chắc chắn Cù không quên câu này:

" Mỹ nhân tự cổ như danh tướng. Bất hứa nhân gian kiến bạc đầu ".

MƯA NGUỒN .

Ghi Chú :

** Tạm dịch nghĩa: Đêm đậu thuyền trên bến sông Tân Hoài .*

(Đỗ Mục: 803 - 852. Thi sĩ thời thịnh Đường.)

Khói bay trên sông lạnh, ánh trăng lung linh trên bãi cát.

Đêm đậu thuyền ở bến Tân Hoài gần quán rượu.

Tội nghiệp con hát (ca kỹ) không biết hận mất nước.

Bên kia sông vẫn hát khúc Hậu Đình Hoa.

Trần Hậu Chủ (582 -589) ông vua cuối cùng đời Trần vì đam mê tửu sắc, bỏ bê việc nước quanh năm suốt tháng chỉ lo vui vầy cùng bọn quần thần, ca nhi múa hát. Ông đặt ra khúc hát Hậu Đình Hoa. Bỏ bê việc triều chính dẫn đến mất nước.